

S. M.

Utworzenie terenowych zespołów usług projektowych

Palestra 8/12(84), 74

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

4. Utworzenie terenowych zespołów usług projektowych

Na terenach, na których uspołecznione jednostki projektowania (biura projektowe) nie zaspokajają zapotrzebowania na prace projektowe dla indywidualnego budownictwa na wsi i w miastach oraz dla drobnych inwestycji państwowych, spółdzielczych i społecznych, mogą być utworzone przy wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury prezydów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad terenowe zespoły usług projektowych. Uchwała nr 320 Rady Ministrów z dn. 7 października 1964 r. (Mon. Pol. Nr 72, poz. 336) ustala przedmiot i zakres działania tych zespołów, określa ich formę organizacyjną i upoważnia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do szczegółowego unormowania zasad i trybu ich działania.

Wartość prac projektowych wykonanych na rzecz jednego inwestora nie może przekroczyć jednorazowo 10.000 zł. Za wykonane prace projektowe zespoły będą pobierać opłaty według cenników ustalonych dla tych zespołów.

Zespoły są jednostkami państwowymi prowadzącymi gospodarkę finansową na zasadach zakładów budżetowych powiązanych z budżetami terenowymi.

S.M.

PRZEGLĄD WYDAWNICTW PRAWNICZYCH

S. Rozmaryn: *Ustawa w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej*. PWN. Warszawa 1964 r., s. 428.

Po wydanej w 1961 r. monografii pt. „Konstytucja jako ustawa zasadnicza” autor przedstawia nam następne monograficzne opracowanie dotyczące ustawy. Wybór tematu podyktowany jest niewątpliwie tym, że — jak pisze autor — sprawa ustawy jest jedną ze stron zagadnienia miejsca i roli najwyższego organu przedstawicielskiego w państwie socjalistycznym. W państwie tym właśnie ustawy stanowią najistotniejszą część składową systemu norm prawnych, a więc tego kompleksu norm społecznych, który stanowi „normatywną podstawę” praworządności socjalistycznej.

Omawiana praca stanowi jak gdyby dalszy ciąg rozważań o Konstytucji, przy czym niektóre zagadnienia lekko tylko tam poruszone doczekały się w obecnej monografii pełnego rozwinięcia. W książce oświetlone są głównie te problemy, które mają rozstrzygające znaczenie dla roli i znaczenia ustawy w naszym systemie prawnym.

Autor omawia podstawowe elementy wykonywania funkcji ustawodawczych przez Sejm i określa ustawę jako akt ogólny ustanawiający przepisy prawne. Przy charakterystyce tej autor wskazuje na to, że ustawa w PRL nie może być aktem indywidualnym, i uzasadnia sporny w doktrynie pogląd o ogólnym charakterze narodowych planów gospodarczych oraz budżetu państwa. Przy rozważaniach dotyczących mocy prawnej ustawy oraz jej zakresu poruszone są także zagadnienia związane z problematyką dekretu z mocą ustawy.

Po rozpatrzeniu zagadnienia wyłączności ustawy (tj. przekazania normowania określonych spraw do wyłącznej własności Sejmu), a w szczególności po ustaleniu